

diyanet

çocuk

Ocak 2008 Sayı: 330

dergisi

Duam, Allah'tan dileğimdir.

neler var?

2

4

16

12

28

40

Merhaba	1
Diller Duada	2-3
Dua Defterim.....	4-5
Çalışma ve Başarının Düşmanları	6-7
Kötü Kokar Yalan Söyleyen Çocuklar	8-9
Allahım Bir Adında ... Senin	10-11
Küçük Kızın Sevinci	12-13
Meraklı Kaplumbağa	14-15
Yusuf'un Kuzuları	16-17
Canlılar Dünyasında Gezinti.....	18-19
Temizlikçi Hayvanlar	20-21
Ömer Hayyam	22-23
Posta Kutusu.....	24-27
Dostlar Dostu Yardıma Koştı	28-29
Kopya Çekmenin Yeni Şekli.....	30-31
Yürüyen Portatif Merdiven	32-33
Nasreddin Hoca ile Keloğlan	34-35
Tezhip Sanatı	36-37
Gülmeceler	38-39
Arif Nihat Asya	40-41
Önemli Günler	42-43
Bil-bul.....	44-45
Bulmaca	46-47

Merhaba

Diyanet İşleri Başkanlığı
Adına Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Abdülbaki İşcan

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu
Mustafa Bayraktar
(Döner Sermaye İşletme Müdürü)

Yayın Koordinatörleri
Hayati Otyakmaz-Elif Arslan
Serap Çakmak

Dizgi: Bayram Uçakoğlu

İdare Yeri: Diyanet İşleri Başkanlığı
Eskişehir Yolu 9. km Çankaya-ANKARA
Tel: (0.312) 295 72 70-73 / 284 76 72
Faks: (0.312) 284 72 88

Milli Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince)

Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri

Tel: (0.312) 295 71 96

Fax: (0.312) 285 18 54

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 19.20 YTL (K.D.V. Dahil)

Yurt dışı yıllık: ABD 25 \$.

Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron. Abone kaydı için, ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Akay Şubesindeki 5994308-5001 No'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir makbuzun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü Eskişehir Yolu 9. km Çankaya/ANKARA" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü: Aylık, Yerel, Süreli Yayın

Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 10 Ocak 2008

Basım Yeri: Ankara

Yapım:

ünay

ÜNİTAY YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu (29. km) Oğulbey Kavşağı
Evren Yayıncılık Seramikleri No: 1 06330 Gölbaşı/ANKARA
tlf.: (0.312) 615 54 54 (Pbx) - belgeç: (0.312) 615 54 55
www.unerayincilik.com e-posta: info@unerayincilik.com

Baskı Cilt:

EVREN YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu (29. km) Oğulbey Kavşağı
Evren Yayıncılık Seramikleri No: 1 06330 Gölbaşı/ANKARA
tlf.: (0.312) 615 54 54 (Pbx) - belgeç: (0.312) 615 54 55
www.unerayincilik.com e-posta: info@unerayincilik.com

Sıkıntıya düştüğünüzde, elinizde olmayan durumlar karşınıza çıktığında, kendinizi çaresiz hissettiğinizde ne yaparsınız?

En zor anlarınızda kime sığınırınız, kimden ne istersiniz?

Ya da çok mutlu olduğunuz bir zamanda, sevinçten yerinizde duramadığınızda aklınıza neler gelir, neleri düşünürsünüz?

Elleriniz gökyüzüne kalkar mı?

Yatarken, otururken, ayakta dururken gönlünüzden geçirdikleriniz dudaklarınıza dökülür mü?

Yüce Yaratıcıya ne kadar sıklıkla dua edersiniz?

O'ndan ne istersiniz?

O'ndan sadece kendiniz için mi istekte bulunursunuz, yoksa tüm insanları da düşünür müsünüz?

Soğuk kış günlerinde sıcak evinizde otururken "Allah'ım dışarıda kalanlara yardım et." der misiniz?

Yemeğinizi yerken, Allah'a verdiği nimetler için şükredip O'ndan açları da doyurmasını ister misiniz?

Hastalandığınızda diğer hastalar da gözünüzde canlanır mı, onlara da şifa diler misiniz?

İnsanın yemeye, içmeye olan ihtiyacı kadar duaya da ihtiyacı var, biliyor musunuz?

Çünkü insan ile onun Yaratıcısı arasında kurulan manevi bir bağıdır dua.

Dua, kulluğumuzun göstergesi, gönlümüzün gıdasıdır ve Yüce Allah gönlünden ve gizli olarak kendisine dua etmemizi ister.

Abdülbaki İşcan

DİLLER DUADA

Dün karnelerimizi aldık; çok sevinçliyim. Tatili de iple çekiyordum zaten. Çünkü babam bu yaz köydeki dedemle ninemin yayında kalmama izin vermişti.

Köye gitmek için erkenden hazırlanıp yola çıktık. Öğleden sonra köydeydik. Ninem ve dedem bizi görünce çok şaşırdılar; çünkü geleceğimizi önceden haber vermemiştik. Tatilde yanlarında kalacağımı duyunca daha da sevindiler. Birkaç gün sonra babamlar eve döndü.

Nineme arkadaşlarımı sordum. "Dere kenarında oynuyorlardır. Yanlarına gitsene." dedi. Koşarak evden çıktım. Ahmet ve Mustafa dere kenarında oturuyordu. Yanlarına vardığımda büyük bir şaşkınlık yaşadım. Dere neredeyse kurumuştur. Arkadaşıma selam verdikten sonra;

– Dereye ne olmuş böyle? dedim.

Ahmet:

– Bu yıl yağış çok azdı. Dere de kurumak üzere gördüğün gibi.

Mustafa:

– Önümüzdeki hafta yaylaya çıkacağız dua etmek için. Sen de gelirsın, değil mi?

– Gelirim tabi... Ne duasıymış bu?

Mustafa:

– Rahmet duası Ali, yani yağmur duası... Toplu dualar kabul olurmuş, çoluk çocuk hepimiz dua edeceğiz. Kurban keseceğiz.

...

Dua günü sabah namazında ben de camiye gittim. Eve döndüğümde ninem bir bezin arasına bulgur, yağ, ekmek koymuştu.

– Çıkınımız hazır, dedi.

Köy meydanına gittik; bütün çocuklar bir aradaydı. Köy imamı ve bütün köylü oradaydı. Besmele çekip yola koyulduk. Çocuklar hep bir ağızdan maniler söylüyordu:

**“Yağmurcuğum yağiver
Kuyucuğum doluver
Ekmek getir yiyelim
Kaytan getir içelim
Tarlada çamur,
Teknede hamur
Ver Allahım ver
Bereketli yağmur.”**

Yaylaya vardığımızda öğle vakti olmuştu. Hep birlikte öğle namazını kıldık. Toprağa alnımı koyup Allah’a secde etmek çok hoşuma gitti. Dua öncesi iki rekat namaz kıldık. Sonra hepimiz ayağa kalktık. İmam duaya başladı; Allah’a hamd etti, Peygamberimize selam gönderdi. “En güzel isimlerin hürmetine, burada Amin diyen günahsız çocuklar hürmetine, rahmetini bize ihsan eyle Allah’ım!..” Bizler hep bir ağızdan “Amin” diyorduk. İçimden çok şeyler söylemek geldi. Ben de söyledim sıkılmadan. Dua değil miydi bu? “Yağmurun rahmet olduğunu daha önce düşünmemiştim Allah’ım. Yağmur kesilirse eğer, biz bir damlasını bile yağdıramayız. Yağmurun bereketiyle yetişen yiyeceklerden yerken, dere kenarında oynarken edemediğim tüm şükürleri şimdi ediyorum, kabul et Allah’ım! Şimdi yine senden istiyorum: Ninem, yaratanımız bizi duyar, dedi. Beni duyuyorsun biliyorum, Allah’ım!”

Duanın bittiğini “el Fatiha” sözünü duyunca anladım. Sessizce “Kabul eder Rabbim, biliyorum, kabul eder.” dedim.

DUA DEFTERİM

Dün gece uykumda korktum, ağlayarak uyandım. Canım annem nasıl da duydu beni. Hemen yanıma geldi.

“Korkma yavrum.” dedi. Sıkıca sarıldı bana. “Korkma, bak ben yanındayım. Hem Allah da her zaman senin yanında. O bizi her zaman, her yerde görüyor ve duyuyor. Korktuğunda hemen Allah’ı düşün. Her şeyden büyük ve her şeyden güçlü olan O. Çocukları en çok seven de O. Ne zaman dua etsen seni duyar. Bu yüzden sakın korkma!”

Canım annem... Bir taraftan da başımı okşuyordu. O konuştukça korkum azaldı, kendimi daha iyi hissetmeye başladım. Tekrar rahat bir uykuya dalmadan önce sordum:

“Anneciğim, Allah’a nasıl dua etmeliyim?”

Sıkı sıkı sarıldı annem bana. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Sorduğum soru çok hoşuna gitmişti demek ki... O daha cevap vermeden;

“Allah’ım, bana bu kadar iyi bir anne verdiğin için sana şükürler olsun.” dedim. Annem:

“İşte böyle, içinden geldiği gibi dua edebilirsin. Çünkü dua bizim Allah’la konuşmamız gibidir. Bizi çok seven Yaratıcımıza içimizden geldiği gibi dua edebiliriz.” dedi.

Bunu duyduğuma çok sevinmiştim. “Beni çok seven Allah’ım! Ben de seni çok seviyorum.” dedim.

Annem gözlerimin içine baktı. Söylemek istediği bir şey daha vardı.

“Bir de Kur’an-ı Kerim’de geçen ve sevgili Peygamberimizin yapmamızı tavsiye ettiği dualar vardır. Bu dualarla da ellerimizi açarız Rabbimize. Sana o dualardan birini öğreteyim mi, ne dersin?”

“Evet” dememe gerek yoktu. Annemin yüzüne merakla baktım. Dua şuydu:

“Allahım, yaratılışımı güzel yaptın. Ahlakımı da güzelleştirdi.” Bu, Peygamberimizin yaptığı bir duaymış.

Duayı ben de söyledim. İyice uykum gelmişti. Dua ederken uyuyakalmışım.

Sabah dinlenmiş olarak ve neşeyle uyandım. Aklımda yapmam gereken bir iş vardı. Bir dua defteri yapacaktım. Yazacağım ilk dua da, gece annemden öğrendiğim duaydı. Bundan sonra da yeni öğrendiğim duaları bu deftere yazacaktım. Belki ben de arkadaşlarıma öğretirim diye düşündüm. Heyecanla yataktan fırladım. Bir an önce kahvaltımı yapıp dua defterim için çalışmaya başlamalıyım.

Arkadaşlar, siz de bildiğiniz bir duayı buraya yazarmısınız?

Arkadaşlar!

Bir yıl boyunca devam edecek olan bu yeni bölümümüzde sizlerle birlikte çalışmanın ve başarmanın yöntemlerini öğrenmeyi hedefliyoruz. "Çalışıyoruz ama yeterince başarılı olamıyoruz, çalışmak istiyoruz ama kendimizi kitaplara veremiyoruz, öğrendiklerimizi unutuyoruz, dikkatimiz çabuk dağılıyor, v.s." diyorsanız... İşte, bütün bu sorunlar için her ay birer reçete-miz olacak size. Çok çalışmak değil verimli çalışmak, çok okumak değil anlayarak okumak, hafızamızı kuvvetlendirmek, konuşma ve yazma kabiliyetimizi geliştirmek, iyi bir dinleyici olmak, öğrendiğimizi uygulamak ve başarmak için var mısınız?..

ÇALIŞMA VE BAŞARININ DÜŞMANLARI

Çalışma yolunda ilk ve en önemli düşman tembelliktir. Bunun kaynağı da başkası değil, bizzat kendimizdir. Tembellik insanın karşısına çıkıp mertçe savaşan bir düşman değildir, aksine sinsice çalışır. İşte bu yüzden uyanık olmalıyız. Tembelliğin diğer adları üşengeçlik, gevşeklik, havailiktir.

İkinci engel, kötü huylu arkadaşlardır. "Kötü arkadaş" demiyoruz; kötü alışkanlıkları olan veya iyi eğitim almamış çocuklar diyebiliriz onlara. Çünkü iyi eğitim ve terbiye de bir nimettir. Peygamber Efendimiz demiş ki: "Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir hediye vermiş olamaz."

Bu tür arkadaşlardan etkilenmek bir yana; biz onların düzelmesine yardımcı olabiliriz. Zaten tembellik de genellikle arkadaş telkinleri ile başlar, zamanla alışkanlık haline gelir ve içimize yerleşir.

Çalışmanın önündeki diğer engeller ise şunlardır: Televizyon, bilgisayar oyunları ve internetin zamanımızın büyük bir kısmını alması.

Peki, biz bütün bu engelleri nasıl aşacağız? Tabii ki sağlam bir irade ile!..

İnsan, zekası ve bilgisi ile yükselir, başarı kazanır; ancak bunu da azmi ve iradesi ile sağlar. Bunun için her gün biraz daha mesafe katederek gayemize doğru ilerlemeliyiz.

Gayemiz; bilgili, kültürlü, topluma faydalı, doğru düşünen ve düşüncelerini güzel ifade edebilen, iyi işler yapan insanlar olabilmektir.

İkinci bölümümüzde "çalışma ve başarının kuralları" üzerinde düşünüp konuşacağız inşallah. Öğrendiklerinizi uygulamanız ve arkadaşlarınızla paylaşmanız dileğiyle...

Bir varmış bir yokmuş... İçinizden bir çocuk, geceleri yatmadan önce, o gün yaşadıklarını günlüğüne yazarmış. Bir sonraki gece günlüğünü eline aldığı anda bir de bırakmış ki günlük de onunla konuşmuş. Ona yeni bir mektup bırakmış...

Bu çocuk kim bakalım? İçinizden biri ama kim? Peki günlük hiç konuşur mu? Ne dersiniz çocuklar?

KÖTÜ KOKAR YALAN SÖYLEYEN ÇOCUKLAR

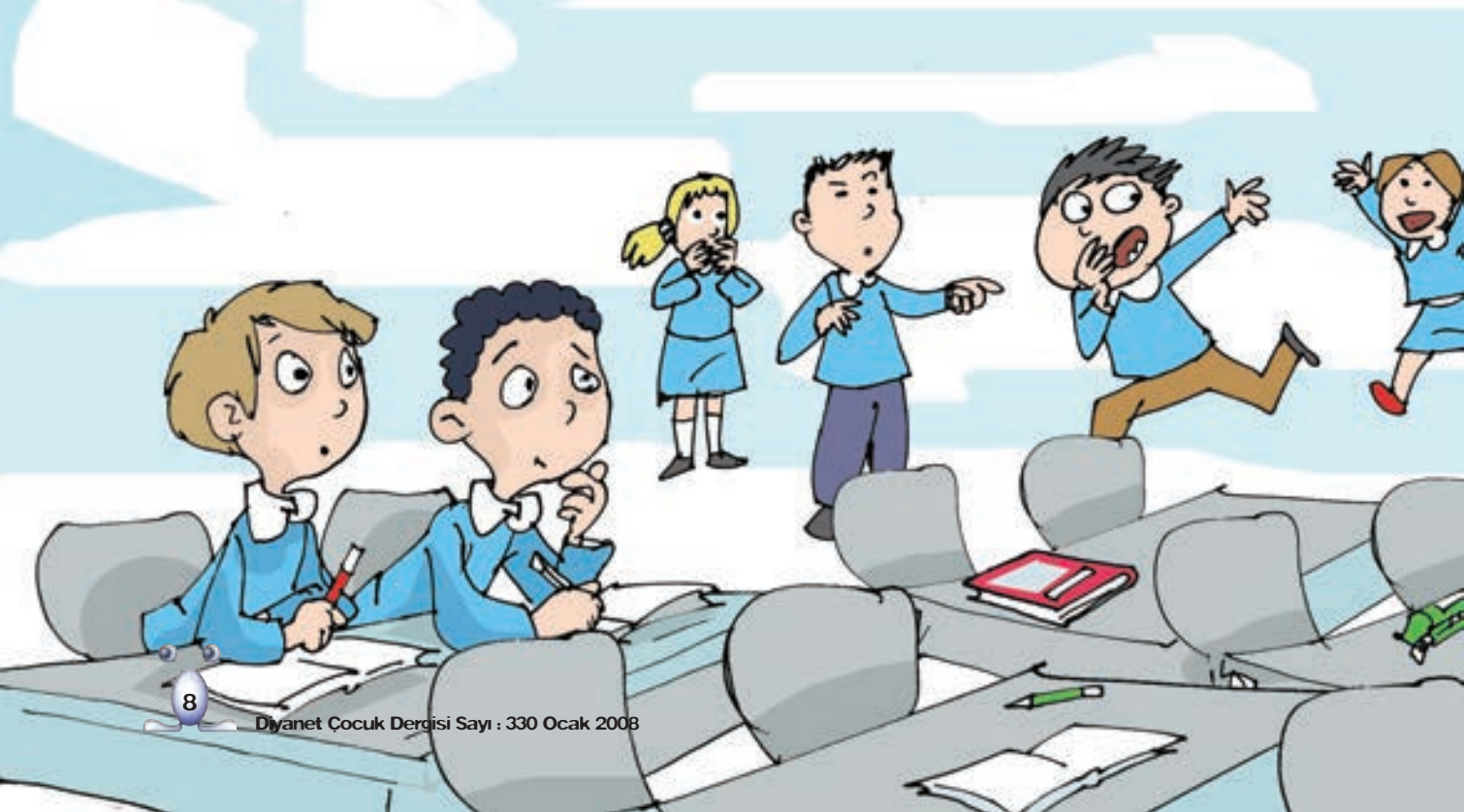
... /... /2008 / 22.00

Merhaba Sevgili Günlük,

Sana ilk kez yazıyorum. Bundan böyle ne zaman aklıma takılan bir şey olsa, ne zaman üzülsem ve ne zaman sevinsem, sana geleceğim.

Bu sabah güne güzel bir selamla başladım. Gece dua ederek uyuduysam sabahları hep gülümseyerek uyanıyorum. Yataktan kalkarken kocaman bir güne, ilk selamı ben veriyorum. İşte bugüne de öyle başlamıştım.

Bugün, okulda ön sırada oturan arkadaşım Serkan'ın üzerinde kötü bir koku vardı. Yanımdaki arkadaşım da ben de rahatsız olmuştuk ama birbirimize belli etmiyorduk. Zaman geçtikçe daha da kötü kokuyordu sanki. Serkan hiç konuşmuyordu. Te-neffüste nasılsın diye sorduğumda yanımdan hızla uzaklaştı. Ne olduğunu anlamamıştım. Sonra sıra arkadaşlarının konuştuklarını duyunca çok şaşırdım.

Serkan bugün bir arkadaşına uyararak okul yolu yerine başka bir yola sapmış. Aklında ne varmış, nereye gidecekmış bunu bilmiyorum. Birilerine yakalanma korkusuyla koşarken ayağı kaymış ve bir su birikintisine düşüvermiş. Su derin değilmiş ama kirliymiş. Güneş vurdukça üzerinde kuruyan kirli su, daha kötü kokmaya başlamış. Eve de gidememiş, o haliyle başka bir yere de gidememiş. En sonunda yine okulun yolunu tutmuş.

Bu Serkan'a ders oldu fakat bizim suçumuz neydi de akşama kadar bu kötü kokuyu koklamak zorunda kaldık! Bunu anlamıyorum. Senin bir fikrin var mı? Ne dersin arkadaşım günlük ?

☺☺☺

.... /.... /2008 / 23.00

Merhaba Arkadaşım,

İşte uyudun sonunda... Bundan sonra sen konuşurken ben sonuna kadar dinleyeceğim. Sen uykuya daldıktan sonra konuşmaya başlayacağım. Sana uyandığında okuman için bir mektup bırakacağım.

Düşün bakalım arkadaşım, o kokunun adı ne? Mesela adı "Yalan" olabilir mi? Ailesine okula gidiyorum deyip başka bir yere giden çocuk yalancılık yapmış olmaz mı? Anne babanın güvenini boşa çıkarmak değil midir bu! Bu davranış gerçekten çok kötü kokuyor. Sürekli yalancılık yapan çocuklar da aslında hep böyle kokar.

Serkan için iyi bir ders olan bu kötü kokuyu siz neden çekmek zorunda kaldınız. Bir düşünelim. Bence bunda da var bir hayır. Mesela arkadaşının kokusuna sabrettin. Onun arkasından konuşmadın. Sadece ne olduğunu merak ettin. Bu davranışın çok güzeldi. Fakat bazı arkadaşlarına dikkat ettin mi? Hem yüzlerini buruşturdular hem de başına neler geldiğini bilmeden onun arkasından konuştular. Oysa yardıma ihtiyacı olup olmadığını sorabilirlerdi. Ama ne yazık ki onunla dalga geçtiler.

Serkan da gizli işler yapmanın ne kadar tehlikeli olduğunu anlamış oldu. Ya içine düştüğü su derin olsaydı ve içinden çıkamasaydı. Anne ve babası onu nerede arayacaklarını bile bilemezlerdi. Nereye gideceğimizi ailemize söylememizin bize zararı olmaz. Faydası olur. Bunu hiç unutma.

Yarın yeni bir gün başlayacak. Sabah yatağından kalkarken kocaman bir gülücük ver dünyaya. Öyle kocaman gül ki gülümsemek zorunda kalsın hayat sana.

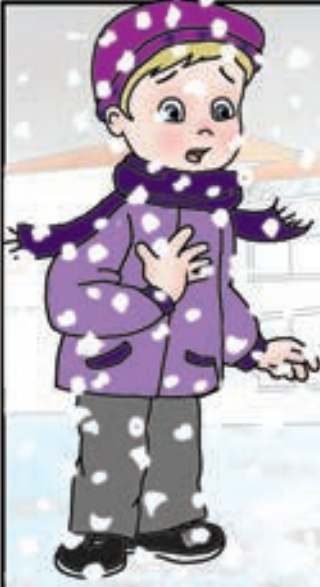

Küçük İbrahim, namaz kılmayı öğreniyordu.
Bir gün "Yanımdakilere bakarak namazımı kılarım", diye düşündü.
Annesinden izin alarak, tek başına camiye gitti.
Kendini çok mutlu hissediyordu.

Fakat, birden pantolonu sökölmesin mi!

Bunu gören Haluk, gülmek için kendini zor tuttu.

"Ne şanslı çocuğum, nasıl da gördüm.
Keşke arkadaşlarım da görseydi" diye düşündü.

Camiden çıkar çıkmaz
kahkahalarla gülmeye başladı.
"Pantolonunun söküldüğünü
gördüm" dedi.
İbrahim, "ama..., ben..., şey!",
diyerek kekeledi.
Çok utanmıştı. Haluk ise
Onu duymuyor, gülmekten
yerlerde yuvarlanıyordu.

Olayı arkadaşının
kulağına fısıldayınca,
Oda gülmeye başladı.

İbrahim, eve gelince olanları
annesine anlattı. Annesi, "Üzülme,
böyle kazalar hepimizin başına
gelebilir. Haluk'un davranışı
doğru değil" dedi.

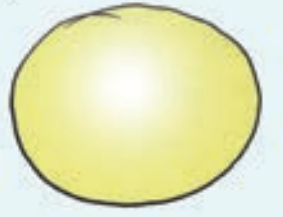

Haluk da yaptığının doğru olmadığını anlamıştı. "Allah'ım içimde kötülük yok,
biliyorsun. Sadece olay çok komik geldi, kendimi tutamadım.
Sen ayıpları örten, günahları bağışlayansın. Allah'ım beni affet.
İbrahim'den de özür dileyeceğim" diye dua etti.

İşaretili harfleri seçerek, gizli kelimeyi bulup anlamını yazınız.
Daha sonra bulduğunuz kelimeyi başlıktaki eksik
bırakılmış yere yazınız.

1	2	3	4	5	6

KÜÇÜK KIZIN SEVİNCİ

Bir bayram sabahında çocuklar, kuşlar kadar neşeliydi. Yepyeni kıyafetler içinde koşuşup duruyorlardı. Sevgili Peygamber onları neşeyle seyrediyordu. Bir ara gözüne küçük bir kız çocuğu ilişti. Çocuk bir köşeye çekilmiş ağlıyordu, yalınayaktı, elbisesi yamalıydı.

Hz. Muhammed (s.a.s.) onun haline daha fazla dayanamadı. Yanına yaklaştı ve sordu:

– Yavrucuğum! Bu bayram gününde niçin ağlıyorsun?

Küçük kız soruyu kimin sorduğunu bilmiyordu. Başı önünde cevap verdi:

– Babamı hatırladım, onun için ağlıyorum. Geçen bayram bizimleydi. Şimdi ise yok. Savaşa gitti, bir daha geri dönmedi. Şehit olmuş, dediler. Onu çok özledim, dedi.

Sevgili Peygamberin yüreği sevgiyle titredi. Küçük kızın başını okşadı ve şöyle dedi:

– Sil gözyaşlarını yavrum! Kaldır başını. Bak sana ne diyeceğim.

Küçük kız gözlerini silerek başını kaldırdı, onu hemen tanımişti. Güzeller güzeli Peygamberi yanı başındaydı. Peygamber, sevgiyle gözlerinin içine bakarak şöyle diyordu:

– İster misin, bundan böyle senin baban ben olayım?
Ayşe annen, Fatma da ablan olsun. Buna ne dersin?

Küçük kız ağlamayı kesmişti. Heyecandan ne diyeceğini bilemedi. Evet der gibi başını hafifçe salladı.

Hız. Muhammed (s.a.s.), onun elinden tuttu. Küçük kız Peygamberin mis kokulu eline sıkıca yapışmıştı. Eve gittiklerinde sevgili Peygamber, olanları evdekilere anlattı. Eşi Ayşe ile kızı Fatma, onu sevgiyle kucakladılar, bir güzel yıkadılar. Güzel elbiseler giydirip saçlarını taradılar. Süslü boncuklar taktılar. Güzel kokular sürdüler. Karnını doyurdular. Küçük kız sanki az önce yırtık kıyafetler içinde ağlayan kız değildi, bambaşka bir kız olmuştu. Yanakları sevinçle parlamıştı, yüzü gülüyordu. Mutluluk içinde dışarıda oynayan çocukların arasına karıştı. Çocuklar onu neredeyse tanıyamadılar ve sordular:

– Ne oldu sana böyle! Neden bu kadar sevinçlisin?

– Benim de bir babam var artık, dedi küçük kız. Hem öyle bir babanın dünyada bir eşi bulunmaz. Onun gibi babası olan sevinmez mi! Sevgi dolu bir annem oldu artık; adı Ayşe. Saçlarımı tarayan, bana güzel elbiseler giydiren bir de Fatma ablam var. Dünyalar kadar mutluyum!

Çocuklar küçük kızı imrenerek baktılar. O anda hepsi küçük kızın çok şanslı olduğunu düşündüler.

MERAKLI KAPLUMBAĞA

Bir varmış bir yokmuş, Toros Dağları'nda yaşayan bir kaplumbağa ailesi varmış. Bu ailenin küçük çocuklarının adı Meraklı imiş. Çünkü o her şeyi sorar ve öğrenmek istermiş. Meraklı'nın son zamanlarda eski neşesi yokmuş. Çok durgun ve düşünce- liymiş. Annesi ne zamandır onun bir sorunu olduğunu fark ediyormuş ama gelip kendisi söylesin diye bekliyormuş. Bakmış söylemiyor, bir gün onu ormanda gezin- tiye çıkarmış, havadan sudan konuştuktan sonra sormuş:

– Yavrucuğum, ne zamandır durgun ve düşüncelisin, eski neşen yok. Bir sorunun mu var? Meraklı başlamış anlatmaya;

– Babam, dedem, dedemin dedesi hep burada yaşamışız. Ama ben tüm ha- yatımı bu ormanda geçirmek istemiyorum. Madem biz kaplumbağalar 150 yıl ci- varında yaşıyoruz.; ben henüz 10 yaşındayım. Önümde 100 yılı aşkın bir hayat var. Ülkemi gezip görmek, tanımak istiyorum, demiş.

– Ama yaz var kış var, demiş annesi,

Meraklı:

Anneciğim bol güneş alan, kuru topraklarda kendime bir delik kazıp bütün kışı orada geçirecek yuva yapmayı senden öğrendim. Yazın çok sıcaklarda otların arasında dinlenmeyi de bana sen öğrettin, demiş.

Anne yüreği bu, “Ama yavrum, ne yer, ne içersin?” demiş.

– Anneciğim ağaç kabukları, ot, kısaca açlığımızı giderecek her şeyi yiyebilirim, biliyorsun. Üstelik bizler açlığa da pek dayanıklıyızdır, diye cevap vermiş Meraklı.

– Biz kaplumbağayız, yollar uzun, diyecek olmuş anne. Meraklı he- men atılıp;

– Benim güzel annem, sen de mi böyle söylüyorsun?! Biliyorum biz kaplumbağalar yavaş hareket ettiğimizden ve sırtımızdaki kabuklardan dolayı zaman zaman hikaye ve fıkralara konu oluyoruz. Ama bilinenin ak- sine bizler o kadar da yavaş hareket etmeyiz, demiş .

Anne yavrusunun bu konuda ne kadar istekli ve kararlı olduğunu anlamış.

– Bu isteğinden babanın ve kardeşlerinin haberi var mı? demiş.

O da:

– Evet hepsinin haberi var ve babam da beni onaylıyor ama ben özellikle senden onay almak istiyorum, demiş.

Annesi biraz şaka, daha çok da hüzünle:

– Bundan sonra sana Gezgin Kaplumbağa mı diyeceğiz? demiş.

Meraklı;

– Biliyorum, benim için endişeleniyorsun. Benden ayrılmak sana zor geliyor. Bana da senden ayrılmak zor geliyor anneciğim. Söz veriyorum, gittiğim yerlerden her ay size mektup yazarım. Yaşadıklarımı, gördükleri anlatırım. Böylece hem benden haberdar olursunuz, hem de gezdiğim şehirler hakkında siz de bilgilenirsiniz, demiş.

Annesi bu fikri pek beğenmiş.

Yusuf'un Kuzuları

Yusuf bugün çiftlikte bayram ediyormuş. İki tane kuzusu olan koyununun iki kuzusu daha dünyaya gelmiş. Büyük kuzu kardeşlerin adı Kınalı ve Kara imiş. Yeni doğan minik kuzucuklara da Kıvırcık ve Pamuk adını koymuş Yusuf.

Baharın gelmesiyle kırlarda otlaqlar yeşermiş ve koyunlar, hayvanlar için harika süt kaynağı olmuş. Halil dede koyunları otlatmaya götürmesi için Yusuf'u köyün çobanına yollamış.

Dedesinin sözlerini çobana ileten Yusuf, arkadaşlarıyla biraz oynadıktan sonra hava kararmadan dönmüş. Sabah çobanın gelmesiyle bir telâş başlamış. Sürüdeki koyunlar tek tek sayılıp ağıldan çıkarılmış ve kırların yolunu tutmuşlar. Yusuf sürünün ortasında, çoban önünde, köpeği en arkada yeşil otlaqlara varmışlar. Soğuk bir kıştan sonra karlar erimüş ve havalar ısınmıştı. İlk otlamalara minik kardeşler Kınalı, Kara, Kıvırcık ve Pamuk götürülmemiş. Onlar, anneleri otlaqlardan dönünce mis gibi taze depolanmış sütü bol bol içiyor, her gün biraz daha büyüyorlarmış.

Önceleri otlamaya götürülmeyen Kınalı, Kara, Kıvırcık ve Pamuk da bu sabah sürüye katılmışlar. Kuzucukların kırdaki ilk günü çoban Osman ve Yusuf için zor geçmiş. Çünkü kuzu kardeşler bir dakika yerinde durmuyor, bir aşağı bir yukarı koşup zıplayıp duruyorlarmış. Bazen de tehlikeli kayaların başına gittiklerinde herkesin korkudan yüreği ağzına geliyormuş.

Kırda bir gün daha bitmiş ve sağ selâmet çiftliğe dönmüşler. Akşam anne koyun ile baba koç kuzularını yanına toplayıp anlatmaya başlamış:

– Kuzucuklarım, sizler çok küçüksünüz. Oyunlar, zıplamalar, koşmalar sizin için seker gibi tatlı, ama dikkatli olmalısınız. Annenizden, babanızdan uzaklaşmamalısınız. Allah korusun, kurt kapabilir sizi ya da kayaların başından yuvarlanabilirsiniz.

Bu sözlerle yavrularını güzelce tembihlemiş. Anne babasını çok seven Kınalı, Kara, Kıvrıcık ve Pamuk da söz vermişler.

Kuzu kardeşler büyümenin neşesiyle güneşin ve kırların tadını çıkarıyor, çok mutlu yaşıyorlarmış. Onların bu mutluluğunu Yusuf da paylaşıyormuş.

Bu sabah güneşin sıcaklığı ile her yer ısınmış. Çoban Osman, Yusuf ve dedesi koyunların arasında bekliyorlarmış. Kırlara gitme vakti de çoktan geçmiş. Birden çiftliğin kapısından üç yabancı adam girip selâm vermiş. Bunlar, uzak köylerden koyun almak için gelmiş. Halil dede onları karşılamış. Adamlar sürüyü gözden geçirip içinden on tane seçmiş ve sonra da alıp götürmüşler. Gidenlerin içinde kuzu kardeşlerin anne babası da varmış.

O günden sonra dedesi kuzulara bakma görevini Yusuf'a vermiş. Artık kuzucuklar Yusuf'un olmuş. Yusuf onları seviyor, onlarla oynuyormuş. Geceleri, üşüyorlar mı diye ağıla gidip bakıyormuş. Kuzucukların sırtını tek tek okşuyor, su içmelerine, ağılda yerleşmelerine yardım ediyormuş. Yusuf'un sıcak ilgisiyle sağlıklı ve mutlu büyümüşler. Şimdi kocaman koyun olmuşlar.

CANILAR DÜNYASINDA
GEZİNTİ
Bedriye Erdal

AĞIZIMIZDAKİ KORUYUCU SALGI: TÜKÜRÜK

Ağzımızın içinde çok sayıda hastalık yapan bakteri bulunmaktadır. Tükürük salgılanmazsa bakteriler ağız yapımıza zarar vererek dişlerimizin çürümmesine sebep olur.

Tükürük, suyun kirleri ve tozu temizlediği gibi besin artıklarının ağızdan temizlenmesini sağlar.

Tükürüğün içinde bakterileri yok eden maddeler bulunur. Bu maddeler bakterilere saldırarak zararsız hale getirirler.

Tükürüğün içinde bulunan protein antikorları, ağızdaki bakterileri ve dişleri çürüten mikropları öldürür.

Tükürük olmazsa ağız içinde yaralar, iltihaplanmalar ve diş çürümeleri görülür.

Uykuda tükürük salgılanması azalır. Bu yüzden dişlerimizin çürümemesi için yatmadan önce dişlerimizi fırçalamamız gerekir.

Tükürük; ağız ve vücut sağlığımız için diş mikroplara karşı en iyi koruyucumuzdur.

BİTKİLERİN GÖZLERİ VAR MI?

Bitkilerin gözleri yoktur ama bizim gördüğümüzden daha fazlasını görürler. Bitkilerde ışığa duyarlı bileşiklerden oluşmuş proteinler vardır. Bu özellikleri ile ışığın bütün dalga boylarını algırlarlar.

Bitkilerin büyümesi ve canlılığını devam ettirebilmesi için ışığa ihtiyaçları vardır. Sanki ışığı görüyorlarmış gibi filiz vermeleri, büyümeleri ışık yönünde olur.

Ayçiçekleri, gün ışığını gün boyunca kullanarak yönlerini ona doğru çevirir. Ayçiçeğine bu yüzden günebakan da denir.

VÜCUDUMUZUN ARITMA TESİSİ: BÖBREKLER

Böbrekler; hiçbir bakım gerektirmeyen, filtre gibi çalışan organımızdır.

Vücudumuzda sürekli çalışmakta olan hücreler vardır. Bu hücrelerin çalışması sonucunda zehirli atık maddeler oluşur. Bu maddeler hücreleri kana bırakır. Böylece kirlenen kan zaman kaybetmeden temizlenmelidir.

Kirli kan temizlenmek için böbreklere gelir. Arıtma tesisi gibi çalışan böbreklerimizde çok sayıda küçük süzgeç vardır. Nefron denilen bu süzgeçler sayesinde arıtma işlemi gerçekleşir. Kanın temizlenmesinde üre, ürik asit gibi zararlı maddeler atılırken vitaminler, proteinler ve şeker gibi ihtiyacımız olan maddeler kanda kalır.

Arıtma tesisi gibi çalışan böbreklerimiz sayesinde zehirli atıklardan kurtulmuş oluruz.

BALIKLARDA KOKU DUYUSU

Hayvanların koku alma özelliğinin olması onların hayatlarını kolaylaştırmaktadır. Hayvanlar koku alma organlarını yiyecek aramada, avlanmada, kendi aralarında haberleşmede, yön bulmada, eşlerinin ve yavrularının yerini bulmada kullanırlar.

Koku alma balıklar için çok önemlidir. Balıklarda koku bölgesi burunlarının arka yüzeyinde bulunur. Yiyeceklerini koku alma duyusu ile bulurlar. Koku alma özelliği onları tehlikeden korur. Balıklar yaralanmış balığın kokusunu alarak alarm geçerler.

Köpek balığı insanlardaki gibi burun deliklerine sahiptir. Burun deliklerini sadece koku almak için kullanır. Köpek balıklarında koku alma özelliği diğer balıklardan farklıdır. Kokuyu geldiği yere kadar takip edebilir. Avının ondan kaçması imkansızdır.

TEMİZLİKÇİ HAYVANLAR

Zamandan önceki zaman, mekandan önceki mekanmış... Bütün hayvanların birer görevi olmasına karar verilmiş. En önemli görevlerden birisi, dünyamızın temiz tutulmasıymış. Çünkü, milyarlarca canlıyı barındıran uçsuz bucaksız denizlerin ve karaların temiz kalabilmesi çok zormuş...

Deniz yüzeylerinin temizliği martılara, deniz diplerin temizliği balina ve köpek balıklarına verilmiş. Kutupların temizliği kutup ayılarına, dağların temizliği kartallara verilmiş. Çöllerin temizliğinden akbabalar, düzlüklerin temizliğinden de kargalar sorumlu tutulmuş. Toprak altındaki temizlik ise, kurtçuk ve bakterilere kalmış. Bununla birlikte bütün hayvanların kendi çevrelerindeki temizlik faaliyetlerine yardımcı olmaları da istenmiş...

Temizlikçi hayvanlara, onların görev yerlerine en uygun renk ve biçimde elbiseler giydirilmiş. Mesela, martının rengi beyaz olmuş. Çünkü deniz yüzeyine en yakışan renk beyazmış. Bunu gören insanlar, denizcilerin elbiselerini beyaz kumaşlardan dikmişler. Kargaların, kartalların ve akbabanın elbiseleri de daha çok siyah olmuş. Çünkü onlar karada görev yaptıkları için elbiseleri daha çabuk lekeleniyormuş. Bunu gören insanlar, karada görev yapan kendi temizlik görevlilerine koyu renk elbiseler dikmişler...

İşte o zamandan beri, dünyamızın temizliğini üzerine alan hayvanlar, harıl harıl çalışıyorlarmış. Eğer onlar dünyamızı temizlemese, dünyamız kokuşur, yaşanmaz hale gelirmiş...

Yirminci yüzyıla geldiğimizde dünyamızdaki insan nüfusu eskiye oranla çok artmış. Nüfus artışıyla birlikte çevre kirliliği de artmış. Bu yüzden hayvanların bu çalışmaları artık yeterli gelmemekteymiş. Çünkü çevreye saygılı olmayan insanlar, dünya hayatını büyük tehlikelere atmaktaymış.

Dünyamızı temiz tutmak için hayvanlar bile çalışırken, biz insanlara ne oluyor ki, habire çevremizi kirletip duruyoruz?!

Keloğlan'ın
Kaleminden
Ayşe Taylan

Ömer Hayyam

Sevgili Arkadaşlar Merhaba!
Önce size kendimi tanıtayım. Zaten beni hepiniz
çok iyi tanıyorsunuz.

*Ben bir garip Keloğlan'ım
Eşliğimin yok palanı
Varım yoğun doğruluktur
Hiç de sevmem ben yalanı.*

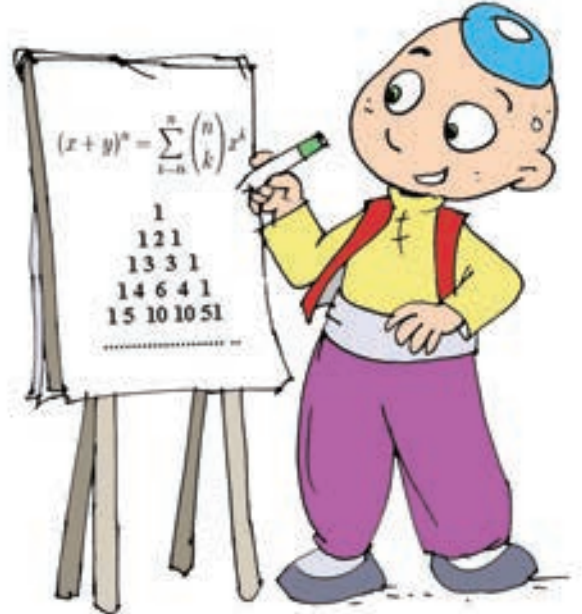
Beni padişah kızının peşinde avare avare ge-
zen kel çocuk olarak tanıttılar, değil mi?

Hiç de öyle değil arkadaşlar! Ben de sizin
gibi okula gidip ders çalıştım. Tahsil gö-
rüp mürekkep yaladım. Övünmek gibi olma-
sın ama sınıfın çalışkan öğrencilerindendim.

Size bu ay ve ilerleyen aylarda ne anlatsam, nereden
başlasam diye düşünürken, kel kafamı hart hurt kaşırken, benim döne-
min okullarından ve bu okullarda yetişen Türk-İslam alimlerinden bahset-
mek geldi aklıma.

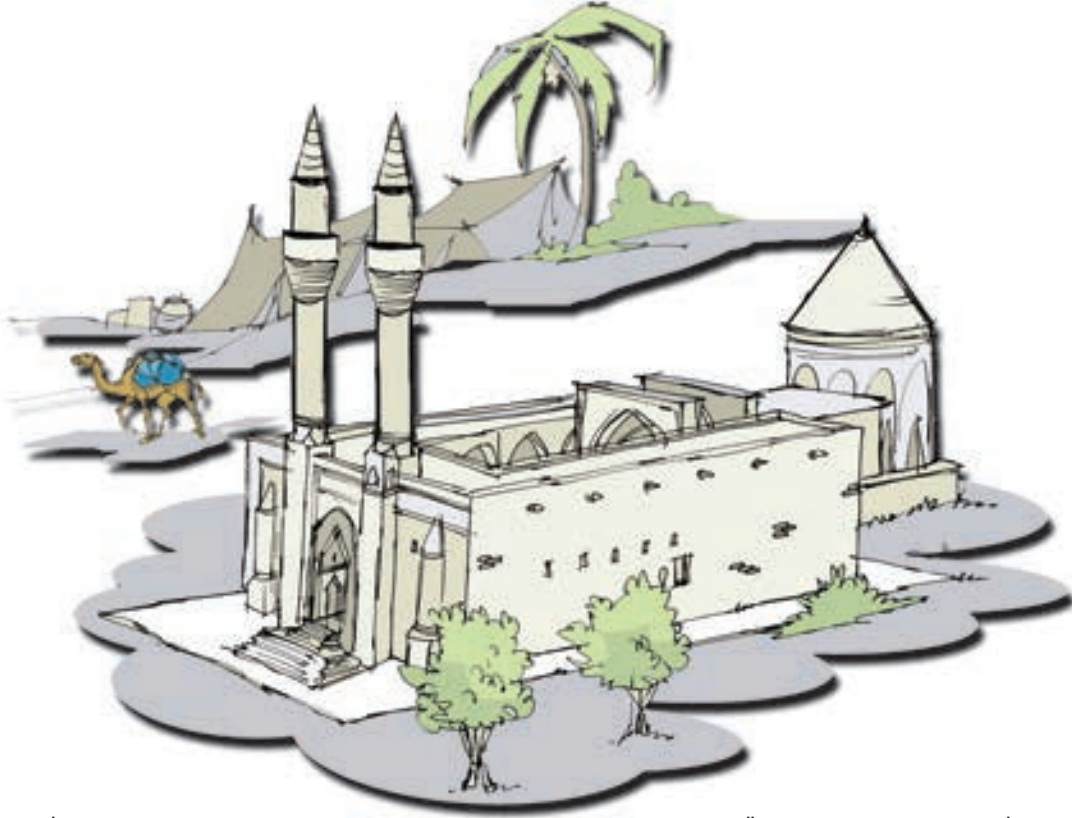
Eskiden okullara "Medrese" denirdi. Medrese "ders çalışılan yer" an-
lamına gelir. Türk-İslam medreselerinde; din, fıkıh, kelam, hukuk,
felsefe, MATEMATİK, mantık, astronomi, fizik, kimya ve tıp dersleri
sürekli olarak verilirdi..

Matematiği bü-
yük harfle yazdım,
evelallah mate-
matikte sınıf birinci-
siydim. Eeee, boşu-
na Keloğlan, cin oğ-
lan dememişler bana!..

$$(x + y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

1
121
1331
14641
15101051

İşte bu medreselerde yetişen alimlerden birisi de Ömer Hayyam'dır. İçinizden Ömer Hayyam da kimmiş, diyenler olduğunu duyar gibiyim.

İlmi kişiliği uzun yıllar gizli kalmış Ömer Hayyam hocam, Selçuklu Devleti'nin önde gelen matematik ve astronomi alimlerinden biridir.

Ömer Hayyam edebiyatımızda sadece rubaileri (dörtlükleri) ile tanınır. Oysa o, aynı zamanda iyi bir matematikçidir. Hatta öyle iyi bir matematikçidir ki; "Newton Formülü" olarak bilinen "Binom Açılımı"nı, İngiliz matematikçi Newton'dan 600 yıl önce kitaplarında yazmıştır.

"Paskal Üçgeni" olarak tanımlanan katsayıları ise Fransız ilim adamı Pascal'dan 500 yıl önce eserlerine yansıtmıştır. Şaşırdınız değil mi? Daha bitmedi. Ömer Hayyam'a ait Cebir Kitabı 1851 yılında Almanca'ya, 1857 yılında da Fransızca'ya çevrilmiştir. O dönemin alimleri farklı bilim dallarında kendini ispat etmiş kişilerdi. Övünmek gibi olmasın, ben de o alimlerin öğrencisiydim. (Heh he...)

Medreselerde yetişen, edebiyatçı ve matematikçi olan bizim Ömer'in cebir, astronomi, fizik, meteoroloji ve felsefeden bahseden eserleri de vardır. Bu eserler -üzüntüyle söylüyorum- başka ülkelerin müzelerinde bulunuyor.

Bu aylık bu kadar arkadaşlar! Türk-İslam alimlerimizi anlatmaya devam edeceğim. Sağlıklı olun hem zihnen, hem de bedenen.

Posta Kutusu

**Amine
Güneş**

Sevgili Amine,
Capcanlı, hareketli, civil civil
bir resim yapmışsın.
Resmini, kâğıtta hiç beyazlık
bırakmadan boyalamalısın.
Başarılar...

**Kardelen Sena
Konarlı**

Sevgili Sena,
Resmin gayet güzel kâğıdı ta-
mamen boyamışsın.
Ancak kurşun kalem kullan-
mamaya çalış, olur mu ?
Yeni resimlerini bekliyoruz.

**Büşra
Hızarcı**

Sevgili Büşra,
Resminin aydınlık bir atmosferi
var çimenler sararmış olsa da.
Hamak da çok rahat görünü-
yor.
Yeni resimler gönder bize.

Sevgili Babacığım

Unutulmaz iyiliklerin,
Aldığın giysilerin,
Her zaman kalbimdesin,
Sevgili babacığım benim

Hasta iken yanımdaydın,
Baş ucumdan ayrılmazdın,
Her zaman kalbimdesin,
Sevgili babacığım benim

Gece gündüz çalışan,
Hergün eve geç kalan,
Bizim için uğraşan,
Sevgili babacığım benim

Hasta iken ağlıyorum,
Lütfen iyileş diyorum,
Baba seni çok seviyorum,
Sevgili babacığım benim

Bizleri çok seversin,
Allah herkese iyi baba versin,
Sen her zaman kalbimdesin
Sevgili babacığım benim

Mucib Ceylan / KOCAELİ

Bilmeceler

1. Tem otoyoluna muz dü-
şerse ne olur?

Temmuz

2. Pijama giyen eşeğe ne
denir?

İyi geceler

3. En temiz meyve hangisi-
dir?

Kiraz (Kırazın kızı az)

4. Ankara neden soğuktur?

Soğuk değil

5. Eve giren hırsız neyi çal-
maz?

İlizi

Alper Ütü/BREDA

Öznur
Köşker

Sevgili Öznur,
Kâğıdı tamamen boyamışsın,
güzel fakat boyamayı hep
aynı yönde yapmalısın.
Başarılar...

Ayşegül
Güler

Sevgili Ayşegül,
Yeşilli farklı tonlarda kullanırsan
daha iyi olur. Ağacın ve çi-
menin yeşilli tamamen aynı ol-
maz değil mi? Bir de perspek-
tife dikkat et. Yeni resimlerini
bekliyorum...

Enis
Çevikel

Sevgili Enis,
Kahverengi-yeşil uyumunun
güzelliği var resminde. Hiç kur-
şun kalem kullanmadan çizim
yapmış olman da resminin bir
başarısı... Tebrik ediyorum, ye-
ni resimlerini bekliyorum.

İslam'ın Şartları

İslâm'ın beş şartı vardır,
Bunu bilen bahtiyardır,
Hak huzurunda çökerek diz,
Bu şartları sayalım biz.

Beş vakitte namaz kılmak,
Böyle mümkün hakkı bulmak,
Mü'minlerin miracı o,
Hepimizin baş tacı o.

Oruç utmak otuz gün,
Her Türk için bayram düğün,
Günü güne ekleriz biz,
Ramazan'ı bekleriz biz.

Zengin olup hacca gitmek,
Beytullahı tavaf etmek,
Hem farz hem de güzel adet,
Çok zevklidir bu ibadet.

Malca zengin olanlara,
Kalbi aşkla dolanlara,
Farz kılınmış zekat vermek,
Kırkta birle zekat vermek.

Ayşe Yıldırım / UŞAK

Bayrak

Bayrak bir ahenk içinde dalgalanıyor
Vatanını sanki biliyor
Vatanını temsil ettiği için belki
Ay geceleri çıkmazmış sadece
Yıldız geceleri çıkmazmış sadece
Dalgalanır bayrak her dakika her saniye
Sen ki üzerindeki çizgilerden ibaret değilsin
Sen ki kalbimize kazınan sevgiyi taşırsın

Esra Nur Demir / BURSA

Posta Kutusu

Hüdanur
Arslan

Sevgili Hüdanur,
Ayrıntı çizimlerinde başarılısın,
yaşına göre. Resimde nesne-
ler arasındaki orantıya da dik-
kat et. Kuş ve kamyon aynı
büyüklükte olmamalıdır.
Başarılar...

Zeynep
Şahin

Sevgili Zeynep,
Güzel bir okulun varmış. Oku-
lun kapı ve pencerelerinin
orantısı doğru. Yaşına göre
başarılısın.
Tebrikler...

Fatma Nur Efsan
Şahin

Sevgili Fatma Nur,
Renkleri çok güzel kullanmış-
sın. Güneş doğru yerde mi
sence? Resim kompozisyonu,
yani neyi, nerede ve nasıl çi-
zeceğini tasarlamak çizim ka-
biliyeti kadar önemli bir konu.
Başarılar diliyorum...

Kalplerin Güneşi

Peygamberim doğunca;
Çiçekler açtı.
Mucize güveni salındı
Bir rahmet kapısı açıldı.

Yetim kalmış peygamberim
Daha altı yaşında öksüz peygamberim
Mekke'nin Muhammedül emini,
Peygamber oldu 40 yaşında.

İhtidal Doğan
Fatma Doğan

Kimseye Kin Gütme

Bir gün Peygamber Efendimiz,
Enes'e şu öğüdünü verdi:
"Bak çocuğum! Kimseye kin gütme!
Sevgili oğlum! Benim yolum ve sünnetim budur.
Benim sünnetimi kim yaşatırsa,
Beni seviyor demektir.
Beni kim severse cennete benimle olur."
Bizim en büyük arzumuz,
Cennette Peygamberimiz'le birlikte olmaktır.
Cennette onunla beraber olmak için,
Allah'ın ve Peygamberinin buyruklarını yerine
getiririz. Onların "yapma" dediklerini de yapmayız.
Ahmet Ütü/BREDA

Sultan
Yıldız

Sevgili Sultan,
Kompozisyon güzel tasarlanmış ancak perspektif yani yakındaki nesnenin büyük, uzaktaki nesnenin küçük çizilmesi önemli bir ayrıntıdır. Boyamayı biraz daha bastırarak yap, olur mu?
Başarılar...

Yasir
Doru

Sevgili Yasir,
Çok başarılı bir çalışma yapmışsın. Dalgıç, ahtapot, balıklar hepsi çok güzel. Resim çizmeye devam et.
Başarılar...

Elifnur
İşlek

Sevgili Elifnur,
Resminin adı; Renklerle Oyna ve sen renklerle eğlenceli bir oyun oynamışsın. Hayal dünyan da bu resim kadar renge renktir eminim.
Yeni resimlerini bekliyorum...

Bilmeceler

1. Karınca ile yılan karşılaşmış. Yılan karıncayı yutmuş. Karınca ne demiş?

Uzun ince bir yoldayım.

2. En çok mendil kullanan hayvan hangisidir?

Sünnüklü böcek

3. Adı bilinen, soyadı bilinmeyen ilimiz hangisidir?

Adıyaman

Şehriban Ceylan / KOCAELİ

Öğrencinin Cevabı

Öğretmen öğrenciye sorar:

- Üçle üç çarparsan kaç yapar?
- Sekiz yapar öğretmenim.
- Niçin?
- Öğretmenim! Çünkü, üç ile üç çarpılırsa sekiz ortaya çıkar.

Burak Demiralay / ISPARTA

Aydınımı Özledim

Doğduğum köyümü özledim

Köyümün bahar gelince açan gelinciklerini özledim.

Kızılçakır Cami'nin bahçesinde oyun oynamayı
Köyümün bayramlarını özledim.

Köyümde incir toplamayı
Arkadaşlarımla oynamayı özledim.

Tavuklarımıza yem vermeyi
Kümeşte kuş yakalamayı özledim.

Köyümün her şeyini özledim.
Havasını, suyunu, insanların özledim.

Zehra Nur Demir / BURSA

Sadık Dostlar

Hatice Demirbağ

DOSTLAR DOSTU YARDIMIMA KOŞTU

Ne olmuştu da Pinar bana o kadar kızmıştı, hiç anlamamıştım! "Dost dediğin böyle mi olur?!", demişti bana. O günden beri aklıma takıldı. Dost dediğin nasıl olmalıydı acaba? Önce onu öğrenmeliydim! Annemi yalnız bulduğum bir anda yanına yaklaştım, "Anne, dost deyince aklına ne geliyor?", diye sordum. Annem niye sorduğumu anlamasa da "Dost deyince benim aklıma Hz. Ebubekir gelir, yavrum.", dedi. "Neden anne?" diye sordum. "Çünkü o, Allah Rasulüne bir şey olur diye yüreği korkuyla titreyen bir dostmuş, yavrum!" diye cevap verdi. Çok etkilenmiştim. Dostuna bir şey olur diye yüreği titreyen bir dost... O gün boyunca annemin anlattıkları ak-

lımdan çıkmadı. Hz. Ebubekir'i daha yakından tanımak istiyordum. Babamın odasına giderek kitaplarını karıştırdım. Bulduğum kitapları bir kenara ayırdım. Babamın koltuğuna oturdum ve okudukça okudum. Koltukta uyuyakalmışım. Hiç unutamiyorum. Keşke bitmeseydi, hep uyusaydım demiştim uyandığımda.

O çok merak ettiğim dostlar dostu rüyamı şerefleştirmişti çünkü. Pinar ile ben küskün küskün otururken yanıma gelmiş ve bir eliyle benim elimden, bir eliyle de Pinar'ın

elinden tutarak bize Peygamberimiz ile olan dostluklarını anlatmıştı. Peygamberimiz ile beraber Medine'ye hicret ediyorlarmış. Düşmanlardan kaçmak için Sevr adındaki mağaraya saklanmışlar. Orada Hz. Ebubekir üzerindeki kıyafetini yırtmış ve Peygamberimiz'e bir şey olmasın diye, o parçalarla yılanların deliklerini kapatmış. Peygamberimiz'i hiç yalnız bırakmamış. Ona çok iyi bir dost olmuş. Hz. Ebubekir bunları anlattıktan sonra bize dönerek "Siz de birbirinizin kıymetini bilin. Dostluk hayattaki en değerli şeydir." demiş ve bizim birbirimize sarılmamızı sağlamıştı. O rüyanın bitmesini hiç istememiştin.

Hz. Ebubekir için "İslam dininin öğretmeni" yazıyordu okuduğum kitaplarda. Gerçekten ondan öğreneceğim ne çok şey varmış! Tebük Seferi'nde tüm malını orduya bağışlamış. Peygamberimiz "Kendine ne bıraktın?" diye sorunca da "Allah ve Rasulünü..." diye cevap vermiş. Ne kadar fedakâr, ne kadar cömert bir dostmuş!... Ben bile asırlar sonra onun dostluğundan böyle etkileniyorum onun zamanında yaşayan, onu gören insanlar kim bilir ne kadar etkilenmiştir! Belki bu yüzden; onun halife olduğu o iki yıllık zamanda hakimler işsiz, hapishaneler boş kalmış yazıyordu kitaplarda. Onun mükemmel kişiliğini örnek alarak insanlar suç işlemekten uzak duruyorlarmış demek ki! Dostlar dostu, benim de yardımına koştu! İçimden teşekkür ettim ona! Bana gerçek dostluğu öğrettiği için, dostumun kıymetini anlamamı sağladığı için... Şimdi yapacağım bir şey var: Hemen Pınar'ın yanına gitmek ve ona gerçek dostluğun ne olduğunu anlatmak...

Kopya Çekmenin Yeni Şekli

Öğretmen, okulda ödevleri kontrol ediyordu. Birkaç öğrencinin ödevine baktı. Sonra, onlara ödevleri yazmak için kullandıkları kitapları sordu. Ancak öğrenciler cevap verememişti. Sıra Ayşe'ye geldi. Öğretmen:

– Ayşe, bu ödevi yazarken hangi kitaptan yararlandın? diye sordu. Ayşe bir an durakladı. Endişeli bir ifadeyle:

– Şey! Öğretmenim, ödevi internetteki bilgilerden hazırladım, dedi. Öğretmen, Ayşe'den bu cevabı duyduğuna üzölmüştü. "Sen de mi Ayşe?" diyerek şaşkınlığını belirtti. Sonra masasına oturdu.

– Çocuklar! dedi. Son zamanlarda hepiniz ödevleri internetten hazırlıyorsunuz. Bunu biliyorum. İnternet bizi bilgiye kısa yoldan ulaştıran bir araçtır. Ödev yaparken de internetten bilgi almak gerekebilir. Ancak siz, internette yazılı bilgileri olduğı gibi kopya ediyorsunuz. Böylece konuları anlamadan yazıldığı gibi aktarıyorsunuz. Bilgilerin doğru olup olmadığını da kontrol etmiyorsunuz. Bu hiç uygun değıl. HEPİNİZİN ödevi bir diğerrinin aynısı oluyor üstelik.

– Peki ama öğretmenim ne yapmalıyız? diye sordu sınıftan bir öğrenci. Bir diğerr:

– Öğretmenim, ama internette hazır ödevler zaten çok iyi yazılmış, dedi. Üstelik internette yazılan bilgiler doğru, diyerek ekledi.

– Yanılıyorsun, dedi öğretmen. İnternette yazılı olan her bilgi doğru değıldir. Bilgilerin doğru olup olmadığını kitaplardan araştırmalısınız. Ben size, kütüphanelere gidip kitaplardan araştırarak ödev hazırlamanızı tavsiye ederim. Kitapları severseniz onlar da size kucak açar. Kitapları tanırsanız onlar size daha güzel bir gelecek hazırlar. Okuldaki kütüphaneye hiç gittiniz mi? Kitapların cildine dokunup kokusunu aldınız mı?

Gözleriniz kitapların satırları arasında gezindi mi? Sizden istediğim en önemli şey şu: Kitaptan da, internetten de bilgileri kontrol ederek alın. Orada söylenenleri anlayın ve anladıklarınızı kendi cümlelerinizle yazın. Aksi halde hazırladığınız ödevler, gelişminize fazla katkısı olmayan birer yük olacak.

İçlerinden biri öğretmene itiraz edercesine;

– Ama öğretmenim! Evde anne-babamız da interneti çok kullanıyor. Hatta ödevlerimizle ilgili kaynak sorduğumuzda bize “İnternette araştırabilirsin!” diyorlar, dedi.

– Evet, biliyorum, dedi öğretmen. O halde siz, anne-babanıza benim söylediklerimi aktarın. İnternetten ödev almanın yeni bir kopya çekme şekli olduğunu söyleyin.

Bundan sonra sloganımız şu çocuklar: Daha az internet, daha çok kitap...

PORTATİF YÜRÜYEN MERDİVEN

İnsan bir şeye alışınca onu bırakması çok zor oluyor. "Sen daha küçük bir çocuksun, nereden bileceksin?" diyebilirsiniz. Ama biliyorum işte. İnsan iki litrelik meşrubat şişesine sarılarak uyur mu hiç, reklamın etkisi işte. Eskiden böyle yapıyordun ama artık benim için varsa yoksa ayran. Torba yoğurdu alıp ayran yapıyoruz. Annem köftenin yanına bir de patates kızartmış oluyor ki parmaklarınızı yersiniz. Bir ara da sakız çiğnemeye alışmıştım. Bir kere sinde ağzımda sakızla uyuyakalınca sakız, az kalsın boğazıma kaçacaktı. Neyse ki çiğnemeyi de azalttım.

Bütün bunları dün akşam metroda beni düşündüren bir şey üzerine anlatıyorum. Trenden inmiş, metro istasyonundan çıkmak için merdivenlere yönelmiştik. Çok kalabalıktı. Yürüyen merdivene binmek için o tarafa yönelmiştik ki uzun mu uzun bir kuyrukla karşılaştım. Ben dahil insanların neredeyse tamamı yukarı çıkmak için yürüyen merdiveni kullanmak istiyordu.

Tek tük bazı yaşlılar ve kilo vermek isteyenler tabana kuvvet merdivenleri adımlıyordu. Peki biz niye yürüyen merdivenleri bekliyorduk?.. Tabi

ki alışkanlıktan!.. Bazı metro istasyonlarında yürüyen merdivenler çalışmıyor. Hele bir de elinizde ağır bir çanta varsa Allah yardımcınız olsun.

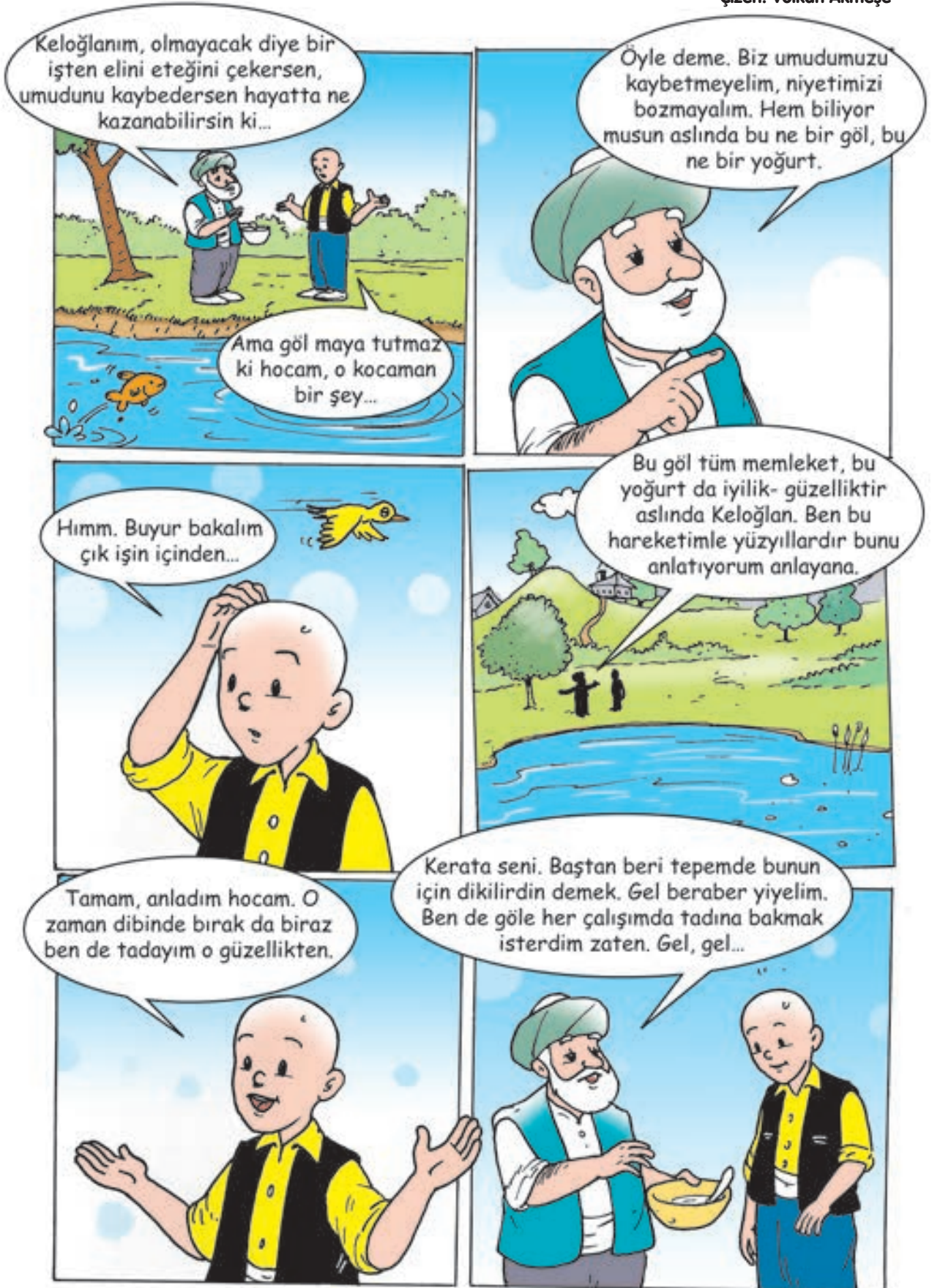

Bunun için ne yapılabilir diye düşündüm. Sonra aklıma şöyle bir şey geldi: Portatif bir yürüyen merdiven. Cebinizde taşıyacağınız bir şey. Yere koyup düğmeye bastığınızda ayaklarınızı basabileceğiniz bir basamak ortaya çıkıyor ve normal basamakların üzerinden yürüyen basamak merdiveniymiş gibi yükselip sizi yukarıya kadar ulaştırıyor. Yukarıya gelince şöyle bir duvara vurup tozunu aldıktan sonra düğmesine basıp katlırsınız. Sonra da portatif yürüyen merdiveninizi cebinize atıp yolunuza devam edebilirsiniz.

Evet alışkanlıklardan kurtulmak kolay değil. İnsan alışkanlıklarından vazgeçmemek için kim bilir daha neler neler hayal edip icat eder...

tezhip sanatı

Merhaba Sevgili Küçük Dostlar,

İnşallah iyi, huzurlu, mutlu ve umutlusunuz.

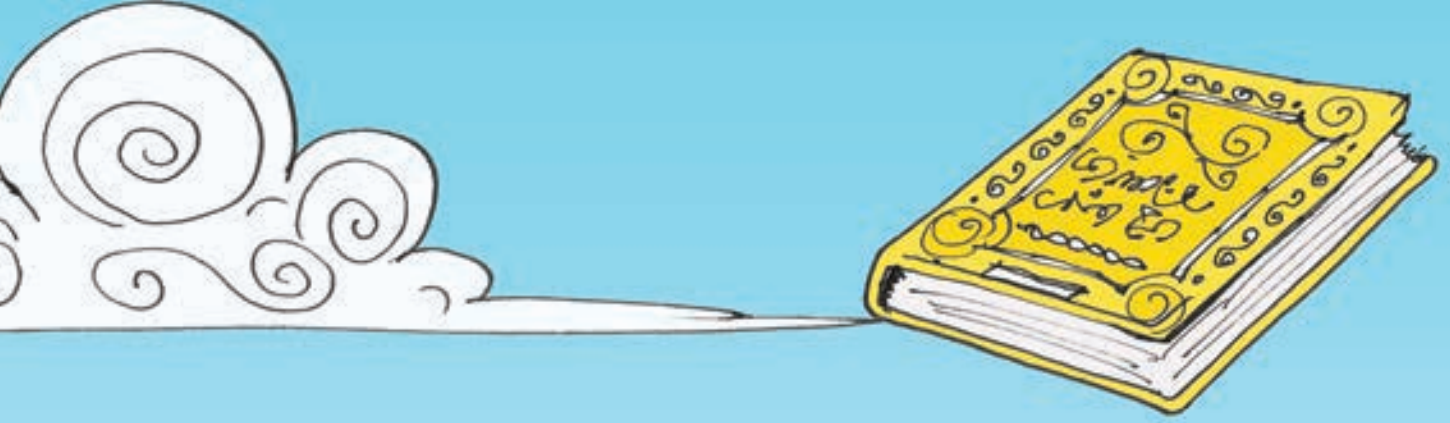
Bugün tezhipten bahsedelim mi? Sizce nedir tezhip?

Hiç eski, el yazması kitaplar gördünüz mü? Ya süslemelerini... İşte o güzel kitaplardaki bezemelerin adı "tezhip" tir.

Tezhip sanatı çok eskidir. O kadar eski ki Türk tarihi ile yaşıt. Bu sanat en ince ve en güzel noktaya Osmanlı'da ulaşmış..

Tezhibin kelime manası altınla süslemek demek. Zaten eski kitap süslemelerinde altın kullanılmış. Altın kimi zaman yapraklara, dallara ve çiçeklere saf olarak sürülmüş. Kimi zaman gümüşle de karıştırılmış. Bunların yanına birbirine uygun olan güzel renkler denk düşürülmüş.

Tezhipte bütün motifler soyutlanarak kullanılmıştır. Kimi zaman hayvan motifleri soyut hale getirilmiş. Bunlara "rumi" diyoruz. Kimi zaman çiçekler soyutlanmış. Bunlar da genel olarak "hatai" adını alıyor. Bu güzelliklere ilave olarak milyonlarca yaprak, dal, filiz motifi hataileri süslemiş.

Öylesine güzel kitaplar yazılmış ki insan bakmaya doyamıyor. Kanuni Sultan Süleyman zamanında bir üstat müzehhip (tezhip yapan sanatkar) yaşamış. Adı "Karamemi". Kanuni'nin şiir kitabı olan "Muhibbi Divanı"nı süslemiş. Öyle güzel olmuş ki görenler bir daha görmek istemişler.

Tezhip sanatı yalnız kitapları süslemekle kalmamış. Sanatkar üstatlar, camileri, sarayları, kervansarayları, hanları, hamamları süslemişler. Giyim kuşamlara, aynalara, ev eşyalarına, halılara, kilimlere, mutfak aletlerine, aklınıza ne gelirse hepsine, üstün zevkleriyle tezhip yapmışlar.

Bir ara unutulmaya yüz tutan bu güzel sanatımız şimdi yine çok sevmeye başlandı. Yine çok güzel eserler yapan tezhip sanatkarlarımız var.

Sizler de tezhip yapmak isterseniz haydi, rumi ve hatayı dünyasına koşun!.. Elinizde incecik fırçalarınız ve kalemlerinizi olsun!

Bir dahaki yazımda minyatür sanatını anlatmaya çalışacağım inşallah.

RESSAM

İki arkadaş, sergide bir tabloyu seyrediyordu. Biri:

- Şu resme bak, dedi, güneşin doğuşunu ne güzel çizmiş.
- İmkânı yok, dedi diğeri. Mutlaka güneşin batışıdır!
- Belki öyledir... Ama nasıl bu kadar kesin konuşabiliyorsun?
- Ressamı tanırım. Sabahları 10'dan önce kalkmaz!

DOKSAN DERECE

Adam oğluna sormuş.

- Su kaç derecede kaynar?
- 90 derecede kaynar.
- Olur mu oğlum, 90 derecede kaynayan dik açıdır.

KÜÇÜK YAZSAYDI

Çocuk babasına sordu:

- Baba, Tolstoy kim?
- Büyük yazardı kızım, öldü.
- O da küçük yazsardı!

Adam otelciyi çağırdı :

— Odalarım temizdir, pire filan yoktur, dediniz. Bakın şuna!

Otelci eğilip baktı :

— Evet, o pire.... Ama... Ölü!

Müşteri boynunu büktü. Ertesi sabah otelci :

— Nasıl, dedi, rahat uyudunuz mu?

— Uyuyabilseydim belki rahat ederdim

ama... O ölü pire var ya!..

— Ne olmuş ölü pireye?

— Cenaze töreni o kadar kalabalıktı ki... Eşi, dostu, akrabası, bütün pireler hazırıldı törende...

ÖLÜ PİRE

HAMSİ

Bir müşteri balıkçıya hamsinin fiyatını sormuş.

Balıkçı:

— Yedi lira, demiş.

Bunun üzerine müşteri:

— Ama karşıdaki balıkçıda beş lira!

— Öyleyse git, oradan al.

— Kalmamış ki!..

— Kalmasaydı ben de beş liraya satardım!

Hayati Otyakmaz

ÂRİF NİHAT ASYA

(07.02.1904 – 15.01.1975)

Bayrağımız için yazdığı o mükemmel şiirle “Bayrak Şairi” unvanını alan Mehmet Ârif Nihat Asya, Çatalca’da doğdu. Edebiyat öğretmenliği ve müdürlük yaptı. Adana Milletvekiliği de yaptı. Ayrıca gazete ve dergilerde yazı ve makaleler yazdı.

Allah’a yakarışlarını “Duâ”, Peygamber Efendimize olan sevgisini “Naat”, bayrağımıza sevgi ve saygısını “Bayrak” şiirleriyle dile getirdi. Çocuklar için de şiirler yazdı. “Fetih Marşı”nda; gençlerimizin Fatih Sultan Mehmet gibi idealist olmaları gerektiğine dikkat çekti.

Ârif Nihat Asya, tarihine, vatanına ve milletine hayrandı. O, Türk-İslâm dünyasının sıkıntı ve acılarını içinde hissedenden duyarlı bir şair ve yazardı.

Ârif Nihat Asya’nın en tanınmış eserleri şunlardır:

Âyetler (şiir), Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor (şiir), Kökler ve Dallar (şiir), Duâlar ve Âminler (şiir), Kovada Kalan (şiir), Nisan (şiir), Kıbrıs Rubailer (şiir), Aynalarda Kalan (şiir), Avrupa’dan Rubailer (şiir), Kubbe-i Hadrâ (Mevlânâ Üzerine), Kanatlar ve Gagarlar (özdeyişler), Nesirler (deneme-düşünce).

ÂRİF NİHAT ASYA’NIN ŞİİRLERİNDEN ÖRNEKLER:

“BAYRAK” Şiirinden

Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü,
Işık ışık, dalga dalga bayrağım,
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.
(.....)

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder
Gölgende bana da, bana da yer ver.
Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar:
Yurda ay-yıldızının ışığı yeter.
(.....)

“FETİH MARŞI” Şiirinden

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektiriler, kalyonlar çekilecek..
Kerpetenlerle surun dışları sökülecek!
Yürü: Hâlâ ne diye oyunda, oynaştasın?
Fâtih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!
(.....)
Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin, millet yürüyecek arkandan!
Sana selâm getirdim Ulubatlı Hasan’dan...
Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın!
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!
(.....)

“DUA” Şiirinden

Biz, kısık sesleriz, minareleri,
Sen, ezansız bırakma, Allah'ım!

Ya çağır şurda bal yapanların;

Ya kovansız bırakma, Allah'ım!

(.....)

Bizi sen sevgisiz, susuz, havasız

Ve vatansız bırakma, Allah'ım!

(.....)

Müslümanlıkla yoğrulan bu yurdu

Müslümansız bırakma, Allah'ım!

“ÇOCUK VE AĞAÇ” Şiirinden

Çocuk, çok sevdi ağacı...

Verirdi ona, her kış

Çiçekleri olaydı!

Ağaç, çok sevdi çocuğu...

Öperdi altın saçlarından

Dudakları olaydı!

Ve ona öptürmek için,

Eğilirdi yerlere kadar;

Yanakları olaydı!

(.....)

FIDANDAN ÇINARA

(Osmanlı İmparatorluğu'nun Kurulması)

Çekirdekten fidana, fidandan çınara dönüşen, altı asrı kuşatan bir hayat hikayesidir Osmanlı İmparatorluğu'nun hikayesi. Azmin, inancın, çalışmanın, başarı ve zaferin hikayesi... Küçük bir hareketle başlayıp çağları, kıtaları kaplayan bir azmin; gücünü imanından alan, sırtını Allah'a dayayan bir başarının hikayesi...

"Başarı, başaracağım diye başlayanın ve başardım diyebilenindir." diyor Atamız.

İşte bu sebeple çocuklar!.. Her büyük iş, küçük bir oluşumla başlar, azim ve irade ile gelişir, çoğalır. Her icat önce bir hayaldir, sonra gerçek olur. Küçük bir çocuk olsanız bile başaracağınız büyük işler var önünüzde.

Osmanlı Devleti'nin temelleri 1299 yılında Osman Gâzi tarafından (bugün Bilecik şehrinin ilçesi olan) Söğüt'te atılmıştır. Osman Gazi'nin babası Ertuğrul Gâzinin vefâtından sonra 23 yaşında Kayı aşiretinin başına geçti. Onu hocası Şeyh Edebali ve babası mükemmel yetiştirdi. Kurucusu olduğu Osmanlı Devleti'ni 27 sene başarıyla yönetmiştir.

Osmanlı Devleti, 600 yıl dünyaya adaletle hükmetti. İlim ve medeniyet sahasında zirveye çıktı. Osmanlılar, insanlığın huzur, barış ve mutluluğu için hizmetlerde bulundular. Osmanlı yönetimi altındaki milletler, kendi inanç ve kültürlerini koruyarak asırlarca hürriyet ve güvenlik içerisinde yaşadılar.

HİCRİ YILBAŞI

10 Ocak 2008

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), Miladî 622 yılında bir grup Müslümanla birlikte Mekke'den Medine'ye göç etti. Bu göçe "Hicret" adı verilir. Peygamberimizin vefatından sonraki yıllarda, İslamiyet geniş coğrafyalara yayılınca önemli olaylarda ve haberleşmede tarih belirleme ihtiyacı ortaya çıktı.

Hicret'ten 16 yıl sonra Hz. Ömer, halifeliği döneminde takvim meselesine çözüm bulmak için bir meclis topladı. Bu toplantıda Hz. Ali, hicretin, İslâm tarihine başlangıç olmasını teklif etti. Meclis de bu teklifi memnuniyetle kabul etti. İlk hicret kafiləsi Muharrem ayında yola çıktığı için bu ay, hicrî takvimin ilk ayı oldu. Muharrem ayının ilk gününü de "hicri yılbaşı" olarak kutlamaktayız.

RESİMLİ BULMACA

1

2

3

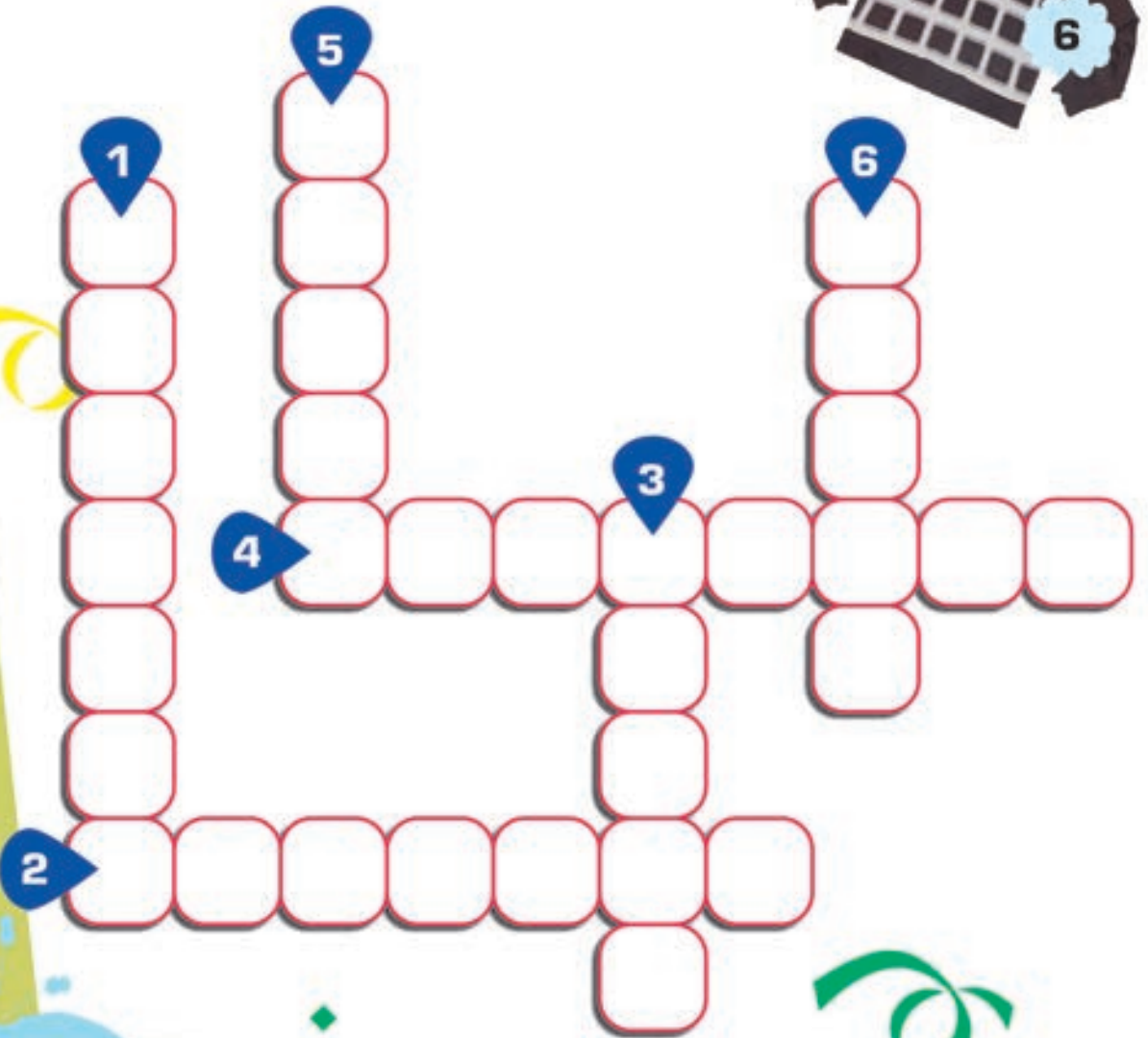
4

5

6

1 7 6 9 2 5 4 3 0 8

Yukarıda her bir rakam bir harf ile şifrelenmiştir. Verilen kelimelerin sayısal değerlerini bularak çıkarma işlemleri yapın.

KALEM
- MASAL

KREMA
- KARE

KARNE
- SADE

MERAL
- SEDA

YASAL
- KARA

Empty boxes for the subtraction results.

BULALIM

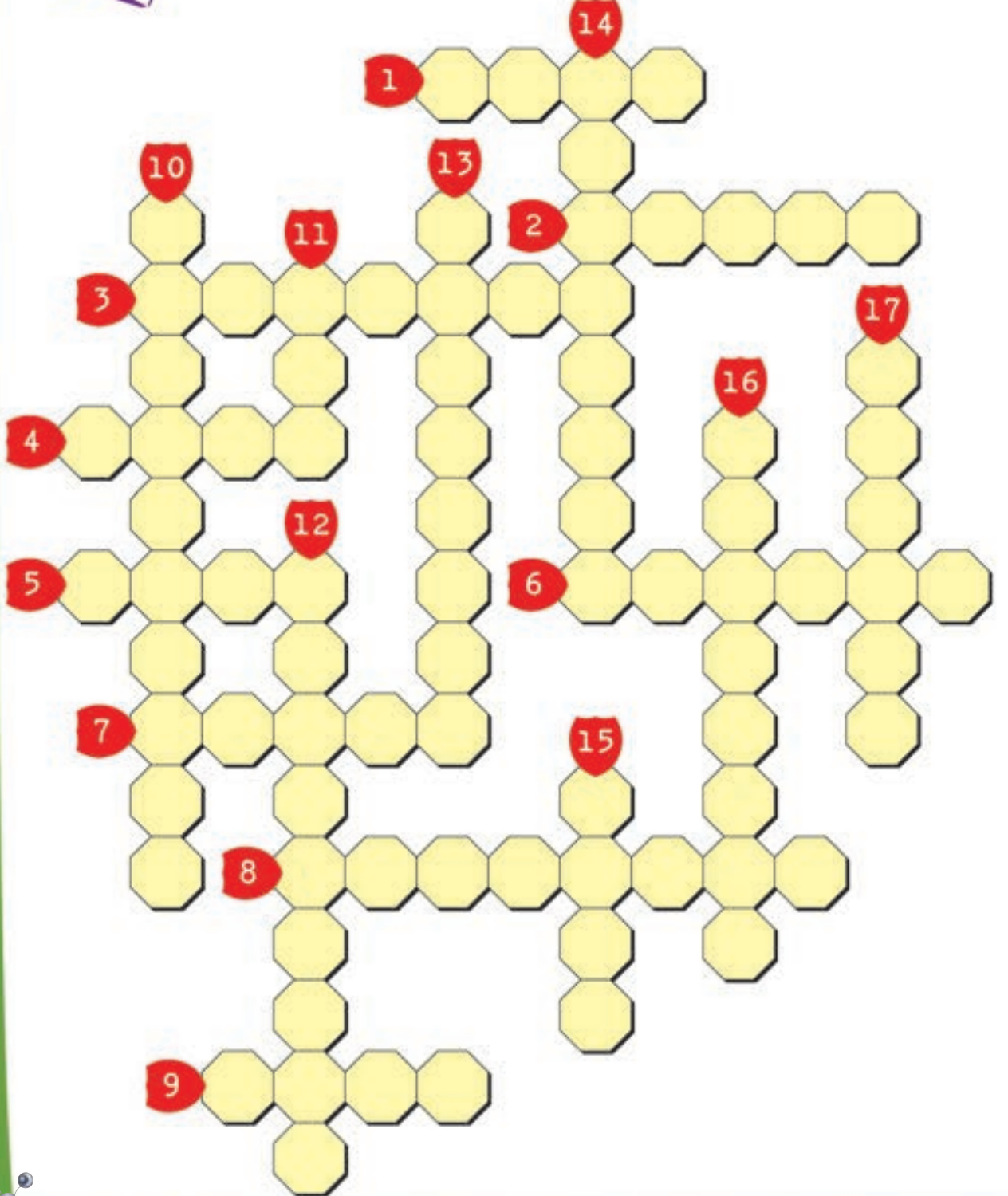
Bir bidonun içinde 12 litre sütünüz var. Bunu komşunuzla eşit olarak paylaşmanız gerekiyor.

Elinizde 4 ve 5 litrelik ölçü kabınız ile bir de ölçüsünü bilmediğiniz bir kabınız var. Bu kap 6 litre almıyor. Paylaşımı nasılölçeceğinizi bulabilirsiniz?

Sevgili arkadaşlar, bu sayıdan itibaren dergi içerisindeki bilgileri içeren bir bulmacamız olacak her ay. Bulmacayı çözebilmek için dergimizi dikkatlice okumanız yeterli. Soruların cevapları dergimizin içindeki yazılardadır. Kolay gelsin...

BULMACANIN SORULARI

1. Dualarımızın sonunda söylediğimiz söz.
2. Akdeniz Bölgesi'nin kuzeyindeki sıradağlar (Gezgin Kaplumbağa'nın yaşadığı dağlar).
3. Eskiden yüksek okullara verilen isim. Kelime anlamı "ders çalışılan yer"dir.

4. Güneydoğu Anadolu'da "peygamber şehri" denen şehir (Hz. İbrahim'in şehri).

5. Arif Nihat Asya'nın Peygamberimize olan sevgisini anlattığı şiirin adı.

6. Bir Hat yazısını veya el yazması bir kitabı renkli boya ve yaldızlarla süsleme sanatı. Kelime manası "altınla süslemek"tir.

7. Arap yarımadasının güney ucunda, Suudi Arabistan ile Umman'ın arasında yer alan, başkenti San'a olan bir ülke (Veysel Karani'nin memleketi).

8. Peygamberimizin hicretteki yol arkadaşı ve hayatı boyunca "siddık" lakaplı en yakın dostu, ilk halife.

9. Hz. Ebubekir'in kızı. Yüzünün pembemsi renginden dolayı Peygamberimizin kendisine "Hümeysra" ismini verdiği "hadis ve fıkıh âlimi" eşi.

10. Ünlü İslam şair, astronom ve matematikçisi. İran'da, Selçuklu Sultanı Melikşah döneminde yaşamıştır. "Binom Açılımı"nı ilk kullanan bilginidir.

11. Rabbimizle konuşmamız, O'na niyaz etmemiz. "İbadetin ta kendisi"dir.

12. Çalışma ve başarının önündeki en büyük engel.

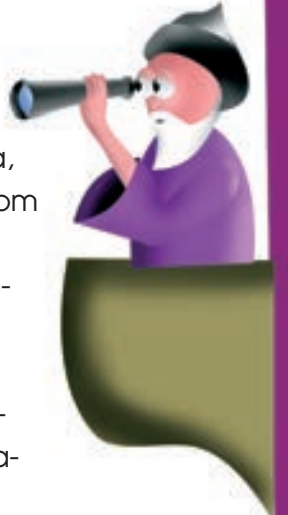
13. Anası ve karakaçanı ile mutlu bir hayat sürerken engelleri temiz kalpliliği ve pratik zekasıyla aşan sevimli masal kahramanımız.

14. Bilgisayarlar arası bilgi ve iletişim ağı. Faydalı kullanıldığında bilgiyi saklama, paylaşma ve bilgiye kolay ulaşma imkanını sağlayan teknoloji.

15. Peygamberimizin, hicret ederken düşmanlardan saklanmak için sığındığı mağara.

16. Tezhip yapan sanatkar, tezhip ustası.

17. Peygamberimizin bir grup müslümanla birlikte hicret ettiği nurlu şehir. Peygamberimizin kabri ve mescidi buradadır, diğer adı "Yesrib"dir.

mektubu gelenler

Melike Gövcecik – HOLLANDA,
Amine Güneş – BURDUR,
M. Zeynep Şahin – ANKARA,
F. Nureşan Şahin – ANKARA,
K. Sena Konarlı – KONYA,
Erdem Özden – TOKAT,
Arzu Işık – HOLLANDA,
Mücahid Demirtaş – ANKARA,
Ayşe Yıldırım – UŞAK,
Y. Tayyip İnan – İSTANBUL,
İrem Nur Kös – ARTVİN,
Seda Demiral – ERZİNCAN,
Hasan Basri Çiftçi – ERZURUM,
M. Afra Yıldırım – VAN,
Sultan Yıldız – MUĞLA,
Burak Osanmaz – G.ANTEP,

Y. Zişan Kördeve – G.ANTEP,
İbrahim Eker – KAYSERİ,
Yasir Doru – ADANA,
Semanur Sağlam – İSTANBUL,
M. Emre Kararmaz – OSMANİYE,
Elifnur İşlek – ANKARA,
Kaan Ütü – HOLLANDA,
Burak Demiralay – ISPARTA,
Sultan Alyu – DİYARBAKIR,
Enes Özer – RİZE,
Çiğdem Taştür – İSVİÇRE,
Melek Dizkırı – TEKİRDAĞ,
Hatice Yolcu – AYDIN,
M. Faruk Çiftçi – ORDU,
Sümeyye Yıldız – DİYARBAKIR.

KONYA'dan yazan kardeşimiz Karde-
len Sena Konarlı diyor ki: "Ben 2. sınıfa gidiyorum.
Yayınladığınız hikayeler çok güzel. Sizin sayenizde
okumam güzelleşti. Ben çok çalışkan bir kıyım. Top-
lama, çıkarmayı, çarpmayı 1 dakikada yapıveriyor-
um. Ondan sonra adım çalışkan kıyım diye çıkıyor.
Ben hep şöyle düşünüyordum, sonunda dileğim
kabul oldu. Keşke bir dergi olsa da içinde hikaye-
ler, bulmacalar olsa... "Amiin" dedim, bir baktım
dergi masamda... Yani siz benim amin dediğim
anda o yayınevinde çalışmaya başladınız. Bu yaz-
dıklarımı duvarınıza asarsınız inşallah." (O tatlı
mektubunu duvarımıza astık Senacığım! Belki bir
gün odamıza gelip görürsün. Derslerinde
başarılar diliyoruz.)

ERZURUM'dan
mektup gönderen Hasan
Basri Çiftçi kardeşimiz şöyle yazmış:
"Selam iyilik hareketçileri! Ben 7. sınıfta
okuyorum. Derginizi çok beğendim. Si-
zin derginizden sonra ben de bir dergi
çıkarmayı dedim. İki yıldır okulumda siz-
lerden esinlenerek çıkardığım dergi ile
uğraşıyorum."

UŞAK-
Banaz'dan
Ayşe Yıldırım kar-
deşimiz şunları yazmış:
"Ben Alaba köyünde oturuyor-
um, 4. sınıfa gidiyorum. Ben Allah'ı,
peygamberimi, müslüman olmayı
çok seviyorum. Her gün, her gece
peygamberimi, Kuran'ımı, ibadeti-
mi düşünüyorum. Bu vesileyle altı ay
önce Peygamberimi rüyamda gör-
düm, çok mutlu oldum. Hemen aklı-
ma Yasin Suresi'ni okumak geldi. Yü-
ce Rabbim kabul buyursun, kusurları-
mızı da affeyesin. Derginizi yakından
takip ediyorum, her şeyini çok beğ-
eniyorum. Bu dergiyi okuyanlarla mek-
tup arkadaşlığı yaparak tanışabiliriz.
Hepimizin birbirine karşı duaya ihtiyacı
var."

GAZİANTEP'ten yazan Zi-
şan Kördeve kardeşimiz demiş ki:
"Ben 2-D sınıftayım, sizinle öğ-
retmenim sayesinde tanıştım ve
çok beğenerek okuyorum. Kitap
okumayı, resim yapmayı seviyo-
rum. Ayrıca yeni arkadaşlarla ta-
nışmak istiyorum. Çünkü herkesin
içinde kendine özel güzellikleri
var; onları keşfetmek çok güzel!
Öğretmenim derslerimde başarı-
lı olduğumu söylüyor ama ben
daha başarılı olmak için çok ça-
lışıyorum. Diğer çalışkan arka-
daşlarımla tatlı bir reka-
bet içindeyiz."

ANKARA - Batıkent'ten mektup yazan kardeşimiz
Elifnur İşlek diyor ki: "Ben 2. sınıfa giden 8 yaşında bir kıyım.
Kardeşim Ömer Faruk da 6 aylık bir erkek çocuğu. Ka-
sım 2007 sayısındaki "Teşekkür Ederim Allahım" yazısını
çok sevdim. "Kardeşim" adlı şiiri de kardeşime oku-
dum ve güzel bir uykuya daldı."

ALBÜMÜMÜZ

Erdem Özden

Merve Yıldız

Ayşe Yıldız

Tülin Denli

Gonca Türk

Hüda Nur Arslan

Hasan Basri Çiftçi

Usame Saka

Fatih Maden

Emirhan Gani

Alper Ütü

Ahmet Ütü

Kerem Bera Türkmen

Yasir Saka

Melike Durak

İbrahim Eker

Şaziye Didar Gani

Maide Gümüş

Fatma Feyza Güler

Yahya Türkmen

Büşra Özyürek

İrem Nur Kös

Semanur Sağlam

Ayşe Dudu Korkut

Mert Semih Özyürek

Burak Demiralay

Kaan Görcü

Sultan Yıldız

İbrahim Davarcı

Sevcan Tosun

Sümeyye Hale Gümüş

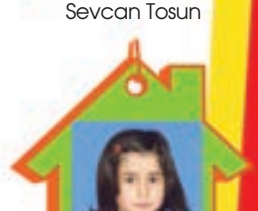
Mehmet Nuri Doğan

Ahmet Emre Davarcı

Melike&Emirhan Gövcecik

Seda Saka

PENCEREMDE 'S' HARFİ

Yağmurlu günlerde hemen pencereye koş!
Merhaba, de!
Merhaba sevgili pencerem merhaba!..
Hohla camı ve bir 'S' çiz hemen
Hohla camı
Bir 'S' daha kondur yanağına pencereciğin
Hem çok sevinir
Hiç unutmaz bu iyiliğini!
Bi kere denemekten ne çıkar?
Haydi sevgili pencereye koş hemen
İstersen yağmuru onunla birlikte bekle!..

Vural Kaya

Fiyat : 2,00 YTL